

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/167/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212202538
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2012:4212202538.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa : EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpenom : TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi : H. B., nar. XX.XX.XXXX, bydlisko: W., G. XX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu : Spotrebiteľské združenie OSA, Fedinova 9, Bratislava, IČO: 42 260 086, zastúpenom : HKP Legal s.r.o., Sasinkova 6, Bratislava, IČO: 36 727 334, o zaplatenie 1.181,98 eura s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo 6. augusta 2012 pod č. k. 8C/90/2012-111 takto

rozhodol:

Odvolací súd návrh na prerušenie konania **z a m i e t a** .

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi **p o t v r d z u j e** .

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením prvostupňový súd konanie zastavil. Odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. V dôvodoch svojho písomného rozhodnutia uviedol, že konanie zastavil s poukazom na ust. § 96 ods. 1 OSP v dôsledku späťvzatia návrhu navrhovateľom. O trovách konania odporcu rozhodol s poukazom na ust. § 142 ods. 1 OSP, pretože odporcovi žiadne trovy nevznikli a náhradu trov konania si neuplatnil. Rozhodnutie v časti náhrady trov konania vedľajšieho účastníka zdôvodnil ust. § 150 ods. 1 OSP. Uviedol, že mu trovy konania nepriznal, pretože trovy konania nepovažoval za účelne vynaložené v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva. Vedľajší účastník v danej veci nevystupoval ako splnomocnený zástupca odporcu a o vstupe do konania odporcu nemal vedomosť. Vedľajší účastník ho žiadnym spôsobom nekontaktoval. Právny zástupca vedľajšieho účastníka 07.06.2012 oznámil vstup do konania (v nespočetnom množstve sporov prebiehajúcich na Okresnom súde Komárno). O predmete konania nemal žiadnu vedomosť (oznámenie vstupu do konania je v množstve vecí na okresnom súde totožné a všeobecné). Vedľajší účastník sa rozhodol sám a dobrovoľne vstúpiť do konania. Preto súd spôsob konania právneho zástupcu a to oznámenie o vstupe združenia do konania, žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania považoval za neobvyklé. Vo vznesenej námietke premlčania vedľajším účastníkom neboli uvádzané žiadne konkrétne námietky, ktoré by sa vzťahovali na konkrétnu vec a boli uvádzané len všeobecne formulované tvrdenia. Z toho dôvodu prvostupňový súd konštatoval, že právne zastúpenie vedľajšieho účastníka je nadbytočné, účelové a ne hospodárne, keďže združenie sa samo prezentuje ako inštitúcia spôsobilá na ochranu spotrebiteľa aj v rámci súdneho konania.

Uznesenie v časti nepriznanej náhrady trov konania napadol vedľajší účastník odvolaním v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania. Namietal, že prvostupňový súd v časti náhrady trov konania vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia, pri aplikácii ust. § 150 OSP. Mal za to, že v danom prípade neexistuje žiaden dôvod na aplikáciu citovaného ustanovenia. Súd mal v danom prípade

rozhodnúť o trovách konania podľa § 146 ods. 2 prvá veta OSP a zisťovať, či návrh na začatie konania bol podaný dôvodne a navrhovateľ svojim návrhom nezavinil, že konanie sa muselo zastaviť. Navrhovateľ zobral žalobu v celom rozsahu späť a tým zavinil zastavenie konania. Nestalo sa tak pre správanie odporcu. Dôvodom späťvzatia návrhu bolo vznesenie námietky premlčania vedľajším účastníkom. Odporca bol úspešný v konaní vďaka úkonu vedľajšieho účastníka. V ďalšej časti poukázal na ust. § 157 ods. 2 a ust. § 167 ods. 2 OSP a uviedol, že prvostupňový súd sa mal v dôvodoch svojho písomného rozhodnutia podrobnejšie zaoberať dôvodmi, pre ktoré mu nepriznal trovy konania. V ďalšej časti poukázal na ust. § 93 OSP, § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa a § 25 ods. 1 Zákona o ochrane spotrebiteľa z ktorých vyplýva, že je občianskym združením, založeným na účelom kolektívnej ochrany práv spotrebiteľa. Ochrana spotrebiteľských práv sa realizuje prostredníctvom zastupovania spotrebiteľa v občianskom súdnom konaní, či vstúpenie do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 OSP. Nesúhlasil s názorom prvostupňového súdu, že vedľajší účastník nemá možnosť sa dať právne zastúpiť, pretože tento názor je odporujúci zákonom Slovenskej republiky a predpisom Európskej únie. V tejto súvislosti poukázal na navrhovateľa, ktorý je obchodnou spoločnosťou zoskupujúcou pohľadávky vyplývajúce zo spotrebiteľských zmlúv a táto spoločnosť je zastúpená advokátskou kanceláriou, ktorej je náhrada trov konania priznaná. Ďalej namietal, že prvostupňový súd svojim rozhodnutím o nepriznaní trov konania poprel rovnosť podmienok v konkrétnom súdnom konaní, zasiahol do procesných práv vedľajšieho účastníka garantovaného v ust. § 93 ods. 4 OSP a znemožnil mu tak reálny výkon úloh spotrebiteľského združenia vymedzených zákonom. Poukázal na rozhodovaciu činnosť Krajských súdov v Prešove, v Banskej Bystrici, z ktorých vyplývalo, že týmito rozhodnutiami mu súdy priznali právo na náhradu trov konania. V súvislosti s tým poukázal na článok 47 Charty základných práv Európskej únie, ktorá sa má vykladať v tom zmysle, že nie je vylúčené, aby sa jej dovolávali aj právnické osoby. Z toho vyplýva, že aj právnické osoby musia mať možnosť poradiť sa, obhajovať sa a nechať sa zastupovať. Z uvedených dôvodov žiadal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil a navrhovateľa zaviazal zaplatiť mu náhradu trov konania alebo ho zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V závere svojho odvolania navrhol v prípade stotožnenia sa názoru odvolacieho súdu s rozhodnutím súdu prvého stupňa prerušiť konanie v zmysle ust. § 109 ods. 1 písm. c/ OSP a požiadať Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o práve spotrebiteľského združenia na plnohodnotné právne zastúpenie - vrátane práva na priznanie náhrady trov konania v prípade, ak procesné úkony združenia budú v súdnom procese na prospech spotrebiteľa a budú mať v časti týkajúcej sa účasti spotrebiteľského združenia za následok úspech vo veci ako o predbežnej otázke.

Navrhovateľ vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žiadal uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne potvrdiť. Stotožnil sa s názorom prvostupňového súdu, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva. Poukázal na to, že cieľom spotrebiteľského združenia je kolektívna ochrana práv spotrebiteľov, podávanie žalôb podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, zastupovanie spotrebiteľa v občianskom súdnom konaní a vstup do spotrebiteľských sporov v pozícii vedľajšieho účastníka. Ďalej uviedol, že nemožno prijať záver o tom, že právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci t. j. , že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu a ktoré by nemohlo uskutočniť samotné združenie bez právneho zastúpenia. Z aktívnej činnosti združenia je zrejmé, že disponuje rozsiahlymi znalosťami a vedomosťami v danej problematike, ktorou sa ako všeobecnou špecifickou zaoberá a je inštitúciou spôsobilou účinne ochraňovať práva spotrebiteľa v súdnom konaní. Pokiaľ sa vedľajší účastník rozhodol využívať pomoc advokáta, musí trovy konania znášať z vlastných prostriedkov, pretože v opačnom prípade vytvára dojem účelovosti. Navrhovateľ v ďalšej časti poukázal na rozhodovaciu činnosť Krajských súdov v Banskej Bystrici, v Prešove, v Košiciach a Okresných súdov Bratislava 2, Bratislava 4, ktoré súdy nepriznali vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, pretože ich nepovažovali za účelne vynaložené trovy konania. K návrhu na predloženie veci prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru Európskej únie v súvislosti s nárokom na náhradu trov konania združenia, ako vedľajšieho účastníka uviedol, že tento návrh nie je dôvodný a nespĺňa podmienky prejudiciálneho konania vzhľadom k tomu, že v každom jednotlivom prípade je nevyhnutné posudzovať účelnosť vynaložených trov konania. V zmysle práva Európskej únie je z prejudiciálneho konania vylúčené vnútroštátne právo členských štátov, čiže SDEÚ nemôže v žiadnom prípade vykladať vnútroštátne právo alebo posudzovať jeho platnosť a to ani v prípade, ak by bolo v rozpore s právom Európskej únie , nakoľko preskúmaním vnútroštátneho práva by prekročil svoje právomoci. Z uvedených dôvodov žiadal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne potvrdil, a

zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúce z 1 úkonu právnej služby vo výške 36,85 eura s DPH, režijného paušálu 9,16 eura a 20 % DPH.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP), po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania a v zákonom stanovenej lehote (§ 201, § 204 ods. 1 OSP) a zistení, že odvolanie spĺňa náležitosti § 205 a nasl. OSP, preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa a konanie, ktoré mu predchádzalo byť viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1, § 213 ods. 1 OSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka nie je dôvodné. Preto uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne podľa § 219 OSP potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 OSP, odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 93 ods. 2 OSP, ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Ustanovenie § 93 ods. 2 OSP o možnosti vstupu do konania ako vedľajšieho účastníka takej právnickej osobe, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitných predpisov, za ktorý sa považuje aj zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa je účinné od 15.10.2008, bolo zavedené do Občianskeho súdneho poriadku zák. č. 384/2008 Z. z. , ktorým sa mení sa dopĺňa Občiansky súdny poriadok (zák. č.99/1963 Zb.).

Cieľom novej právnej úpravy bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia.

Právo spotrebiteľov združovať sa s inými spotrebiteľmi v združeniach a prostredníctvom týchto združení v súlade so zákonom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov, ako aj uplatňovať práva zo zodpovednosti voči osobám, ktoré spôsobili škodu na právach spotrebiteľov vyplýva z § 3 ods. 4 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej Zákon o ochrane spotrebiteľa). Takto založené združenie sa môže na súde podľa § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa proti rušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania, aby odstránil protiprávny stav rovnako ako sám spotrebiteľ. Právo spotrebiteľov teda môže združenie chrániť tým, že samo podá návrh na súd proti porušiteľovi práva, môže podľa § 26 ods. 5 OSP zastupovať účastníka na základe plnomocenstva alebo môže vstúpiť do konania ako vedľajší účastník podľa § 93 ods. 2 OSP. Ak je cieľom združení na ochranu spotrebiteľa presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov a právom spotrebiteľa chrániť a presadzovať svoje oprávnené záujmy aj prostredníctvom združení na ochranu spotrebiteľov, musí sa súd, ak sa združenie na ochranu spotrebiteľa zúčastní konania ako zástupca účastníka, alebo vedľajší účastník na strane spotrebiteľa zaoberať tým, či takéto trovy konania boli účelne vynaložené na ochranu oprávnených záujmov spotrebiteľa.

Z obsahu spisu vyplýva, že žaloba bola podaná na Okresnom súde Komárno 10.02.2012. V priebehu konania oznámil vedľajší účastník podaním doručeným 07.06.2012 vstup do konania, v ktorom zároveň vzniesol námietku premlčania a uplatnil si náhradu trov konania za 2 úkony právnej služby, ktorú špecifikuje v priebehu konania. Z obsahu podania vedľajšieho účastníka vyplýva, že celé podanie obsahuje iba citáciu ust. § 93 OSP a § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorým vedľajší účastník zdôvodňoval vstup do konania a zároveň uviedol, že má za to, že nároky navrhovateľa sú premlčané, preto vznáša námietku premlčania a žalobu žiada zamietnuť. Vedľajší účastník zároveň žiadal doručenie návrhu na začatie konania spolu s prílohami, ktoré mu boli doručené prvostupňovým súdom 13.07.2012. Po doručení návrhu na začatie konania doručil vedľajší účastník vyjadrenie k návrhu na začatie konania, v ktorom vzniesol námietku premlčania k uplatňovanému nároku vo vzťahu k odporcovi, keď dospel k záveru, že navrhovateľ od zmluvy odstúpil 13.03.2007. Splatnosť dlhu nastala 16.04.2007 a žaloba bola podaná na súd 10.02.2012. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania a to trovy právneho zastúpenia pozostávajúce z trov právneho zastúpenia z hodnoty 1.180,98 eura a 890,3 eura, t. j. úrok z omeškania vo výške 14,75 % ročne zo sumy 872,97 eura od 01.01.2007 do 07.06.2012, t. j. ku dňu začatia

poskytovania právnych služieb podľa § 10 ods. 2 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, čo predstavuje za 1864 dni úrok 890,34 eura, spolu tarifná hodnota 2.072,32 eura, čo predstavuje podľa advokátskej tarify za 1 úkon právnej služby odmenu 91,29 eura a 7,63 eura režijný paušál. Takto si vedľajší účastník uplatnil náhradu trov konania za poskytnuté právne služby a to prípravu a prevzatie, vrátane prvej porady s klientom, vyjadrenie z 20.07.2012, takže odmena na 2 úkony právnej pomoci vrátane režijného paušálu a 20 % DPH predstavovala celkovú sumu 237,41 eura. Navrhovateľ následne podaním doručeným súdu 26.07.2012 svoj návrh na začatie konania zobral späť.

Odvolačný súd paušálny vstup združenia na ochranu spotrebiteľa do konaní, ktorý okrem spisovej značky a mien účastníkov nemal žiadne vedomosti a bez vedomosti spotrebiteľa, ktorého záujmy mal v danom prípade chrániť, účelnosť úkonu vedľajšieho účastníka, ktorý sa dal vo veci zastúpiť advokátskou kanceláriou HKP Legal s.r.o., nepovažoval za účelne vynaložené trovy konania. Takéto zastúpenie združenia na ochranu spotrebiteľa je v rozpore so základnými princípmi, pre ktoré boli združenia vytvorené. Vzhľadom na rozsah uplatnených trov konania, keď právny zástupca si účtoval úkon za prípravu a prevzatie zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, keď z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že pri vstupe do konania o danom spore nemal žiadnu vedomosť a o jeho vstupe do konania nemal vedomosť ani odporca, na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje. Z takto vyčíslených trov právneho zastúpenia a hromadného vstupu združenia na ochranu spotrebiteľa zastúpenom advokátskou kanceláriou skôr navodzuje dojem, že účelom združenia na ochranu spotrebiteľa nebola ochrana samotného spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia.

Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, ako vecne správne potvrdil.

Navrhovateľ bol úspešný v odvolacom konaní, uplatnil si náhradu trov konania v zmysle ust. § 151 ods. 1 veta prvá OSP. Odvolací súd mu s poukazom na ust. § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, pretože ich nepovažoval za účelné. Navrhovateľ sa podrobne vo svojom písomnom vyjadrení z 20.07.2012, ktorým zobral návrh na začatie konania späť, vyjadril k uplatneným trovám konania a jeho písomné vyjadrenie k odvolaniu je len doplnením tohto podania.

Odvolačný súd zamietol návrh vedľajšieho účastníka na prerušenie konania s poukazom na ust. § 109 ods. 1 písm. c/ OSP. Podľa článku 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, Súdny dvor Európskej únie (ďalej ZFEÚ) má právomoc vydať rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, ktoré sa týkajú : a/ výkladu zmlúv, b/ platnosti a výkladu aktov inštitúcií a orgánov alebo úradov, alebo agentúr únie. Ak sa takáto otázka položí v konaní pred vnútroštátnym orgánom a tento orgán usúdil, že rozhodnutie o nej je nevyhnuté pre vydanie jeho rozhodnutia, môže sa obrátiť na súdny dvor európskej únie, aby o nej rozhodol. V druhej vete v článku 267 ZFEÚ je zakotvená povinnosť vnútroštátneho súdneho orgánu, proti ktorého rozhodnutiu nie je opravný prostriedok prípustný, požiadať súdny dvor Európskej únie o vydanie rozhodnutia o predbežnej otázke. Túto povinnosť o vydaní rozhodnutia o predbežnej otázke nemožno vykladať absolútne, t. j. , že vnútroštátny súdny orgán má vždy a za akýchkoľvek okolností povinnosť požiadať o vydanie rozhodnutia o predbežnej otázke, v zmysle článku 267 ZFEÚ. V danej veci nevznikla potreba stanoviť hranice aplikovateľnosti únievého práva, nakoľko právna úprava vnútroštátneho slovenského práva dostatočným spôsobom v danej veci umožňuje spotrebiteľskému združeniu plnohodnotné zastúpenie vrátane priznania náhrady trov konania, pričom je potrebné rozlišovať právo na náhradu trov konania a právo na priznanie účelne vynaložených trov konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.